

פרשת שבוע עפ"י השפת אמת

א. כ. י. ג. ד. ה. ו. ז. ח. ט. י. יא. יב. יג. יד. טו. טז. יז. יח. יט. כ.

[תרל"ז]

פרשת זכור

[תרצ"ד]

א. ב. ג. ד. ה. ו. ז. ח. ט. י. יא. יב. יג. יד. טו. טז. יז. יח. יט. כ.

[תרצ"ד המצ"ח]

א. ב. ג. ד. ה. ו. ז. ח. ט. י. יא. יב. יג. יד. טו. טז. יז. יח. יט. כ.

פרשת זכור הוא העצה שכתוב בגמרא¹ לעולם ירגיז אדם יצר טוב על יצר הרע. לכן על ידי התעוררות נדיבות בני ישראל בפרשת שקלים שהוא בחינת יצר טוב. צריך להיות נולד מזה שנאה וקנאה לנקום בעמלק המעכב גאולתן של ישראל. ואם לא יקרא קריאת שמע הוא הביטול להשם יתברך כשאין יכולין לתקן במעשים מצד עצמינו. והוא פרשת פרה שהוא הביטול להשם יתברך. ובאמת צריכין לכל העצות כי יש במה מיני יצר הרע. יש שמבטלין אותו על ידי שנאה כנ"ל. ויש על ידי ביטול. וכתוב (דברים כה. ט) והיה בהגיה ה' אלפקך לך מכל אויביך מסביב כו' תמחה כו'. כי הנה עמלק שולט בכל מקומות עבודת בני ישראל אשר השאיר ה' להיות בכל דור למחות אותו. ושמעתי מפה קדוש מו"ז ז"ל² כי בוודאי יכול הבורא למחות אותו ברגע אחת. אך רצה הקב"ה לזכות את בני ישראל להיות מחיית שמו על ידי בני ישראל. אמנם שאר האומות יכולין בנקל יותר לדחותם. אך כשזוכה אדם לתקן איזה דבר או בעשיית מצוה. שהוא נקרא קצת נייחא לאיש ישראל. אז צריך לזכור למחות עמלק. היינו לצפות להשם יתברך שנוכל לקיים מצותיו כראוי לפרסם שמו בכל העולם. והוא שנאמר (שם) מכל אויביך מסביב. פירוש שאין מעכבין כל כך כמו עמלק ימ"ש שהוא שולט בפנימיות כל דבר. רק על ידי הזכירה בעת רצון יכולין לזכות למחיית עמלק במהרה בימינו:

תמחה את זכר עמלק (דברים כה. ט). הוא הבטחה גם כן שבני ישראל ימחו את שמו בלי ספק. אבל כפי מה שנתקיים (שם) והיה בהגיה כו'. כך מתקיים מחיית עמלק. וכתוב (שמות י. טו) כי יד על כס יד. פירוש רש"י³ נשבע הקב"ה שאין שמו שלם וכסאו שלם עד שימחה זכר עמלק. פירוש כי עמלק מסר נפשו לרעה. אף כי ידע שסופו לאיבוד. אבל רצה לערבב את בני ישראל. ולכן זה שכרו שלא יהיה לו חלק בקדושה. והנה כל האומות יש להם קצת שורש בקדושה. וכתוב⁴ או אהפוך אל העמים שפה ברורה כו'. דלעתיד יתגדל שמו יתברך וידעו כל העמים כי לה' המלוכה כמו שכתוב (תהלים טו. ה) ישמחו וירגו לאומים כו'. אבל עמלק ימ"ש לא יהיה לו חלק בזה. כמו שכתוב (במדבר כד. כ) ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אובד. לכן נשבע הקב"ה שלא יהיה תיקון השלם שיכירו כל האומות את כבודו ושמו הגדול ברוך הוא עד שימחה זכר עמלק. כדי שלא יהיה עמלק בכלל ולא יזכה לראות האמת.

ולכן כפי מה שמתקרבת הגאולה ומתברר כבודו יתברך בעולם. כפי זה השיעור נמחה שמו של עמלק. והוא שנאמר והיה בהגיה כו' מכל אויביך מסביב. אז תמחה בוודאי זכר עמלק. ולכן מי שמצפה לפרסום שמו הגדול ברוך הוא. הוא מצפה למחיית עמלק. כי הא בהא תליא. ושבת הוא מעין עולם הבא⁵ ויש בו קצת התגלות כבודו יתברך. אך הוא בהסתר בינו ובין בני ישראל⁶. לכן אז נמחה שמו בהסתר גם כן. והוא בכלל והיה בהגיה. לכן קורין זכור בשבת. וגם כי בשבת מתיידין בני ישראל להיות אחד ואין לו שליטה דכתיב כל הנחשלים אחריך. אבל לכלל ישראל אינו יכול ליגע. והטעם כי שמו יתברך הוא בתוך כלל בני ישראל ושם נמחה שמו של עמלק וכן כתיב בעקב⁷ כינוסו וכינוס בניו הצילו כו'.

[תרל"ט]

[תרמ"א]

המשך פרשת זכור אחר שקלים דכתיב (שמות י. יא) והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל כו' ובמשנה¹ וכי ידיו של משה עשויות מלחמה כו' בזמן שישראל מסתכלין בלפי מעלה מתגברין כו'. והענין הוא דבני ישראל שורשן בעולמות עליונים מאוד. ומכל מקום הם אומה בעולם הזה כמו שנאמר (במדבר כג. ט) ובגוים לא יתחשב כו'. וכל התנגדות האומות ואשר יכולין להרע להם הכל בבחינה תתנונה הנ"ל. אבל כאשר הם מתדבקין בשורשם לית תמן מגע נכרי כלל. ואיתא² כשקורין פרשת שקלים זוקף משה רבנו ע"ה ראשן של ישראל. וממילא כשזה קם זה נופל³ דכתיב (בראשית כה. כג) ולאום מלאום יאמץ. והוא כדמיון כף מאזנים כשכף אחד מתעלה הכף השני יורד מטה מטה. ועיקר התנגדות של ישראל הוא עמלק דכתיב (במדבר כד. ט) ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אובד. כי כל האומות יראו מנשת לבני ישראל והוא שיסוף את כולם. והוא היפוך לגמרי מבחינת בני ישראל. ופרשנו⁴ כמו שכתוב בבני ישראל שנטלין חלק עם האומות אף על פי שעיקר ברכתם למעלה למעלה. כמו שאמרו ז"ל⁵ על פי (שם כג. ט) ובגוים לא יתחשב שאין נחשב להם מן החשוב

הוקבע מחיית עמלק בזה החדש דכתיב מזליהו של בני ישראל. כדאיתא¹ לישטמיט מיניה עד אדר. דכתיב ברפידים שרפו ידיהם². לכן היה לו כח להלחם עמהם. דכשזה קם זה נופל³. ובניסן מתחיל התרוממות בני ישראל והשתוקקות והשמחה שיש לבני ישראל להתקרב אליו יתברך בזאת השמחה של מצוה יכולין למחות שם עמלק. כי בגלות אין יכולים להלחם עמו בכל עת כמו שכתוב⁴ שלא יאסוף עליך אגודה. לכן רק בהגיה ה' אלפקך לך כו' (דברים כה. ט). ולכן בחרו לזכור אותו ביום השבת. ואמת שבכל שבת יש קצת מחיית עמלק. שהוא מעין עולם הבא⁵ ושם לא יהיה לו זכר כמו שנאמר (שמות י. יד) אמחה את זכר עמלק מתחת השמים:

¹ "היה בחינת ה' אלפקך לך מכל אויביך מסביב - שלא תאגוד עליך אגודה" (ספרי כ-ו, צא, רצו).

⁶ "קטרוגא... לתתא - בקב"ה הוה, וזהו נסבי לבני, וגורין לון ערלתא דרשימא קדישא, תטלי ליה וארמו לון לעילא, ואמרי: טול לך מה דאתרעיתברך" (והרי ח"ב, טו ע"ב).

⁵ "כשהאמת שמחך בעולם הזה - ון אוכלין עם כל מלכות ומלכות, ואין עולה להם מן החשבון, שנאמר: עבגים לא יתחשבו" (והוסיף רלב. יד).